

MODERNNEK LENNI, AMIKOR AZ MÉG NINCS

„A festő olyan valamit fedez ugyanis fel, amit előtte még nem látott földi szem.” (Cézanne)
Cézanne hírnevét szélsőséges impresszionizmusával szerezte meg, igazából azzal, amit később posztimpresszionizmusnak neveznek. Jogásznak készült, de már egyetemi évei alatt állandóan összefirkálta jegyzeteit a rajzaival. Persze nem is lett belőle jogász. Courbet hatására sötét tónusú képekkel kezdte művészi pályáját. Később Manet hatására felfrissítette a színeit, és vásznain egyre világosabb színfoltok jelentek meg, amelyeket laza, szőnyegszerű faktúrával festett meg. Újszerű festői törekvéssel olyan népszerű lett, hogy még ma is „cézanne-izmusnak” mondjuk az általa képviselt irányt, amelyből a legszélsőségesebb újabb művészeti irányok születtek meg. Így hatása óriási az avantgárdra. A Taschen kisebb sorozatának új tagja alaposan bevezeti az olvasót a cézanne-i világba a megszokott, remek minőségű reprodukciók segítségével és a német művészettörténész avatott elemzéseivel, életrajzával.

ULRIKE BECKS-MALORNY → PAUL CÉZANNE – a modernizmus előfutára

Taschen-Vince Kiadó | 2005